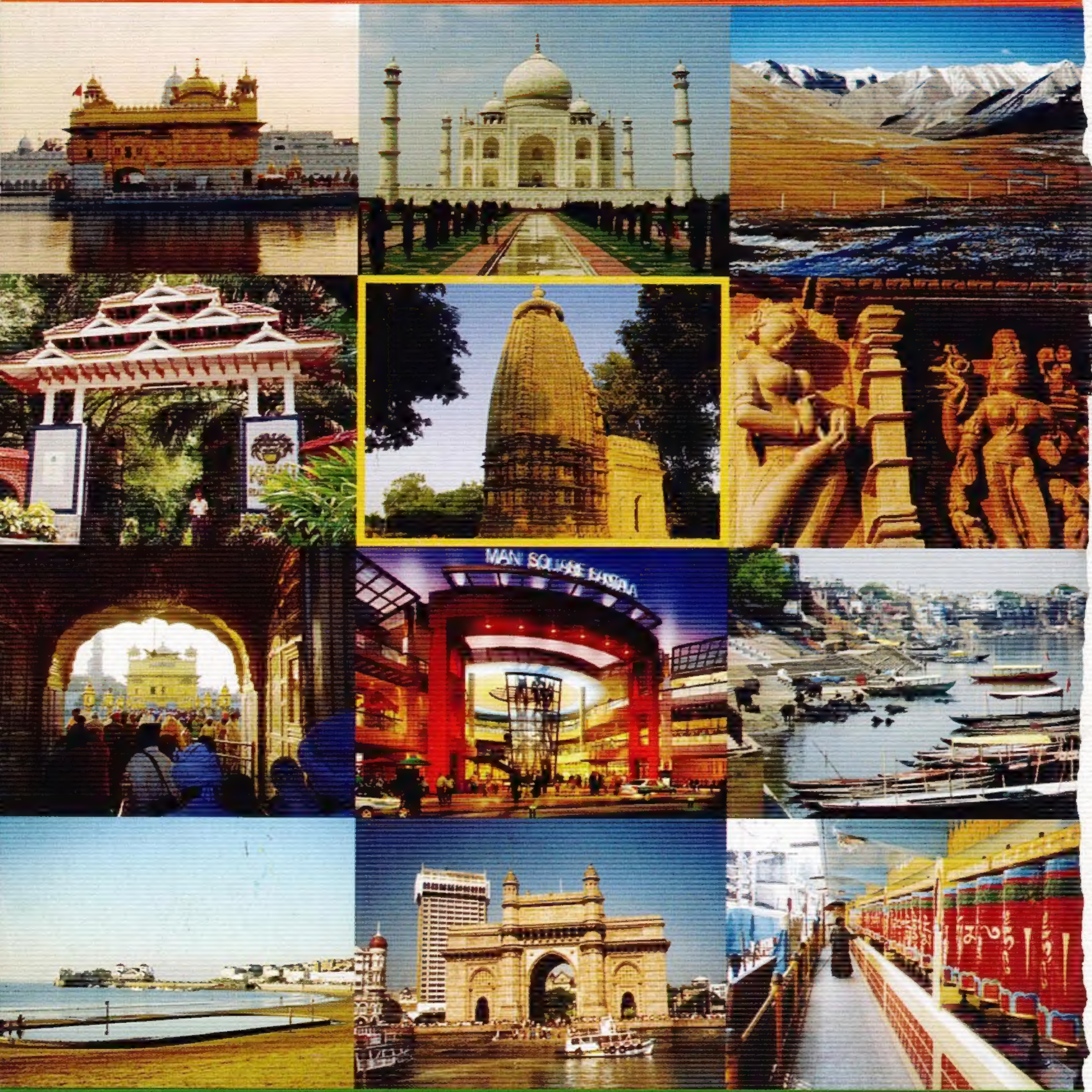
คุ้มค่าเมื่อมาอินเดีย
AMAZING INDIA

โดย พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ
(พระมหา ดร. วิเชียร วชิรวํโส)

MANI SQUARE

คุ้มค่าเมื่อมาอินเดีย

โดย พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ
(พระมหา ดร.วิเชียร วชิรวํโส)

Wat Thai Sirirajgir, Rajgir-Nalanda Dist., Bihar, India
Tel. 009 91 5422595280, 009 91 5422595051

二、鹿野苑的大塔。

2. Dahmekh Stupa at Sarnath

THAI SIRIRAJGIR TEMPLE
VEERAYATAN Road. Rajgir
NALANDA Dist. 803116
BIHAR, INDIA

วัดไทยสิริราชคฤห์
เมืองราชคฤห์ รัฐพิหาร
ประเทศอินเดีย
โทร:00991-94310-69261

คำอนุโมทนา

การมาแสวงบุญของชาวพุทธไทยเราที่ประเทศอินเดีย นับว่าเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ในชีวิตของชาวพุทธ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ได้ไปไหว้พุทธสังเวชนียสถานทั้ง 4 แห่ง คือ สถานที่ประสูติ สถานที่ตรัสรู้ สถานที่แสดงปฐมเทศนา และสถานที่เสด็จดับขันธปรินิพพานของพระพุทธองค์ การที่หลวงพ่อจำเนียร สีลเสฏฺโฐ ได้นำพาคณะศิษย์ ทั้งท่านที่เป็นพระและฆราวาส มาแสวงบุญทุกปี โดยมีคนกรุงเทพ - คนไทยอื่นๆ และญาติมิตร - บริวาร ให้ความอุปถัมภ์ ในการเดินทาง ตลอดทั้งที่ได้ร่วมบูชาสักการะองค์พระพุทธรูป, จัดสร้างซุ้มอาหารทองคำ และถวายมหาสังฆทาน แด่คณะสงฆ์นานาชาติ เป็นประจำทุกปีที่ ภายใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ และหน้าองค์พระมหาเจดีย์พุทธคยา นับว่าเป็นบุญอันยิ่งใหญ่ที่ควรจะบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์แห่งชีวิตของทุกท่าน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย กับประเทศอินเดีย เป็นอย่างดี โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมใจของคนทั่วโลก และเป็นการประกาศเกียรติคุณของชาวพุทธไทยทุกคน จึงได้จัดพิมพ์หนังสือเพื่อเป็นอนุสรณ์

จึงขออนุโมทนาชื่นชมยินดีกับทุกท่าน

พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ (สิริชโย)

ชื่อหนังสือ : คุ้มค่าเมื่อมาอินเดีย

ผู้เขียน : พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ (พระมหา ดร.วิเชียร วชิรวํโส)

ออกแบบหน้าปก : สุนทร ลาดบัวผัน

จัดรูปเล่ม : นภัสกร เจริญสุข

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มกราคม ๒๕๕๑ , จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท คราฟแมนเพรส จำกัด
๔๘๗/๔๒ ซอยวัฒนศิลป์ ถ.ราชปรารภ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร ๐ ๒๒๕๓ ๓๒๙๘ , ๐ ๒๒๕๓ ๓๐๐๙, ๐ ๒๖๕๐ ๐๒๒๖
แฟกซ์ ๐ ๒๖๕๐ ๐๖๘๔

ผู้ประสานงาน : คุณสุพิณ ศุพุทธมงคล
๑๐ / ๒๗๒ หมู่ ๓ หมู่บ้านทองวิวัฒน์ ต.บางเมือง อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ
โทร : ๐๘ ๑๓๕๐ ๖๗๕๘ , e-mail : suputthamong@hotmail.com

คุ้มค่าเมื่อมาอินเดีย

โดย พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ
(พระมหา ดร.วิเชียร วชิรวํโส)

นมัสการ...ยินดีต้อนรับสู่ประเทศอินเดีย นับเป็นสิริโชคมงคลชัยอันสูงสุดสำหรับทุกท่านที่ได้มีโอกาสเดินทางมาสู่อินเดีย ซึ่งเป็นประเทศที่เก่าแก่ทางด้านประวัติศาสตร์ของโลกทีเดียว เราจะได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศเพื่อนบ้านของเรา ซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจของโลกที่บรรจุคนมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านคน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยเราแล้ว บ้านเรามีประชากรประมาณ ๖๕ ล้านคน ซึ่งเท่ากับจำนวนประชากรของอินเดียบางรัฐเท่านั้น จึงขอให้เราเตรียมตัวเตรียมใจเมื่อก้าวเท้าลงจากเครื่องบินที่**สนามบินคยา (Khaya) กัลกัตตา (Calcutta) เดลี (Delhi) ชินไน (Chennai) หรือมุมไบ (Mumbai) บอมเบย์ (Bombay) บังกาลอร์ (Bangalore) กัววาหติ (Guwahati)** ว่าบัดนี้วินาทีแห่งความระทึกใจได้เกิดขึ้นแล้ว โดยเฉพาะท่านที่เป็นนักบวชถือศีลทุกท่านขอให้เตรียมใจบำเพ็ญบารมีให้เต็มที่ คือเตรียมศีลให้พร้อมติดตามด้วยปัญญาบารมี จัดสรรให้พอดีคือทานบารมีเปล่งรัศมีด้วยเนกขัมมะ ฝึกตบะด้วยขันติ เพิ่มวิริยะความเพียร ยกขึ้นเศียรด้วยอธิษฐาน ทำให้เบิกบานด้วยสัจจะ เพิ่มความเป็นพุทธะด้วยเมตตา ปิดวาจาด้วยอุเบกขาคือทำใจ เท่านี้ก็คงจะพอทำให้การเดินทางมาอินเดียครั้งนี้เป็นไปด้วยความเป็นสุข บรรลุจุดประสงค์ของการมา

ว่าโดยทั่วไปแล้วอินเดียเหมาะสำหรับคน ๑๒ ประเภทที่ชอบการเรียนรู้ คือ

๑. นักแสวงบุญ / นักการศาสนา
๒. นักบวช / สมณะ
๓. นักเรียน / นักศึกษา
๔. นักปราชญ์
๕. นักผจญภัย
๖. นักธุรกิจ / นักการบริหาร

๗. นักการทูต / ศิลปะ

๘. นักประวัติศาสตร์

๙. นักรบ

๑๐. นักร้อง / นักแสดง

๑๑. นักก่อสร้าง

๑๒. นักวิทยาศาสตร์

๑. นักแสวงบุญ / นักการศาสนา

เพราะเหตุที่อินเดียเป็นแหล่งกำเนิดศาสนาอันเก่าแก่ของโลก และมีความเจริญวิวัฒนาการมายาวนาน เช่น ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู นับว่าเป็นศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดในโลก

สำหรับพวกเราแล้ว คงจะต้องยอมรับว่า เพราะพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นที่ประเทศอินเดียเมื่อ ๒,๕๙๓ ปีมาแล้ว เราจึงเดินทางมาที่นี่ เพื่อมาบูชาสักการะมาพิสูจน์ ให้รู้แน่ๆ ว่า พระพุทธศาสนาที่ ปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษของเราที่นับถือมานั้น มีจริงหรือไม่ เป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาหรือเปล่า... เมื่อเราได้มาเห็น มาพบ มาสัมผัส ด้วยตาของเราแล้ว เราก็จะหายข้อสงสัยว่าพระพุทธ-ศาสนามีจริง พระธรรมวินัยมีจริง พระสงฆ์มีจริง บาป-บุญ-สวรรค์-นรกมีจริงด้วยหลักฐานทางวัตถุที่ปรากฏมีอยู่ให้เราได้เห็น เกิดศรัทธาที่จะเรียนรู้และปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงคำสอนของพระพุทธองค์จริงๆ เราจะได้ไม่ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปค่อนครึ่งชีวิตอีกด้วย เราจะได้ไม่ประมาท เราจะได้มีสติ ใช้เวลาที่มีอยู่น้อยนิดนี้ให้เข้าถึงธรรมะอันบริสุทธิ์อย่างถูกต้องรวดเร็วยิ่งกว่าเดิม คือไม่ประมาทในชีวิต รีบเร่งความเพียรให้เต็มที่ เพราะเราได้มาเห็นสถานที่จริงๆ ของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ มีศรัทธาอันสูงสุดไม่หวั่นไหว ไม่คลอนแคลนเป็นศรัทธา ความเชื่อที่หนักแน่นไม่เอนเอียง มั่นคง แข็งแรง แกร่งกล้า อาจหาญร่าเริงยินดีปรีดาปราโมทย์อย่างสูงสุดได้เกิดขึ้นแก่เรา ถึงกับปฏิญาณตนว่าเป็นสาวกของพระองค์ เป็นทาสของพระรัตนตรัยอย่างนี้ เชื่อแน่ว่า มีที่นี่.. อินเดีย.. แห่งเดียวเท่านั้นในโลก ไม่มีที่อื่น ฉะนั้นจึงเหมาะแก่นักแสวงบุญและนักการศาสนาโดยแท้

๒. นักบวช / สมณะ

อินเดียเหมาะแก่นักบวช สมณะ เพราะอินเดียเป็นเมืองศาสนา จึงเหมาะแก่นักบวชในศาสนาต่างๆ จะได้มาศึกษาเรียนรู้จากสถานที่จริงๆ ว่าไปแล้วอินเดียเป็นเมืองแห่งนักบวช โดยเฉพาะนักบวชของศาสนาเชน ฮินดู พราหมณ์ มีมากเป็นจำนวนล้านทีเดียว แต่สำหรับนักบวชอินเดียที่เป็นศาสนาพุทธนั้นยังมีจำนวนน้อยอยู่ ทั่วอินเดียมีราว ๑๐,๐๐๐ รูป กระจายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะที่ **นาคปูร์** (Nagpur) **ธัมมศาลา** (Dhammasala) **สิขิม** (Sikkim) **อรุนาจัล** (Arunachal) **อัสสัม** (Assam) **เบงกอล** (Bengal) **มหารัชตะ** (Maharashtra) ถ้าเรามีโอกาสได้รู้จักและเรียนรู้วิถีชีวิตของนักบวชในอินเดีย โดยเฉพาะนักบวชหรือพระสมณะในอินเดียจริงๆ นั้น เราจะอัศจรรย์มาก คือ เป็นผู้สงบ รักสันโดษ สมถะ ถือบำเพ็ญเพียรอย่างเข้มงวดจริงๆ และอินเดียเป็นอิสระทางด้านศาสนา เปิดโอกาสให้นักบวชหรือผู้สนใจ ปฏิบัติตามแนวทางความเชื่อได้อย่างเต็มที่ และชาวอินเดียก็เคารพนับถือนักบวชทุกศาสนา (โดยทั่วไป) มีส่วนน้อยเท่านั้นที่รังแกศาสนาอื่น

สำหรับพระภิกษุสามเณรในประเทศไทย ถ้ามีโอกาสวาสนาบารมี ท่านก็ไม่ควรพลาดอย่างน้อยสักครั้งหนึ่งในชีวิตหนึ่งก็ยังดี ขอให้มาไหว้พุทธสังเวชนียสถานทั้ง ๔ นับว่ามาไหว้สมเด็จพ่อเรา ว่าบ้านท่านอยู่ที่ไหน พระองค์ตรัสรู้ที่ไหน แสดงธรรมที่ใด และปรินิพพาน ณ ที่ใด ถึงแม้เราจะเรียนรู้จากตำราก็สู้มาเห็นมาสัมผัสด้วยตาตนเองไม่ได้ สำหรับท่านที่อยากจะมาแต่ไม่มีวาสนาบารมีไม่ถึง คือไม่มีโยมอุปถัมภ์หรือสุขภาพไม่อำนวย ก็ขอให้ส่งใจมา อย่าได้คิดว่า.. ไปทำไมอินเดีย ไม่เห็นมีอะไร ถ้าอย่างนี้แล้ว เรียกว่าไม่รู้บุญคุณพระศาสนา.. บวช.. แต่ไม่รู้.. ไม่เข้าใจ.. ไม่เข้าถึง.. ไม่ซาบซึ้งในรสพระธรรม ถือว่าเป็นเวรกรรมไป สำหรับท่านที่นึกได้ มีกำลังพร้อมที่จะมา แต่ไม่คิดที่จะมา ก็เสียชาติเกิด ไปยุโรปไปอเมริกาไปได้ แต่บ้านเกิดพ่อตัวเองแท้ๆ กลับรังเกียจ อันนี้ไม่รู้บุญคุณ ตายเปล่า

ว่าถึงนักบวชแล้ว ควรมาอย่างยิ่ง เพราะได้เรียนรู้และเห็นด้วยตนเอง เพราะพระภิกษุสามเณรทุกรูป สวดมนต์ได้ เทศน์ได้ เรียนรู้ประวัติพระพุทธเจ้า รู้ประวัติพระสงฆ์สาวกทุกรูป รู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของพระพุทธศาสนา ถ้าได้มากราบ มาไหว้ มาเจริญสติในสถานที่จริงๆ แล้ว ยิ่งเป็นบุญใหญ่ เรียกว่าบุญสูงสุด ขอให้เชื่อในสัจจะธรรมที่ว่า สอบได้เปรียญเอก ๗, ๘, ๙ ถ้าไม่ได้มาอินเดีย ความซาบซึ้งในพระศาสนาที่เป็นไปในแง่เจริญขึ้น ก็สู้พระบวชใหม่ที่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม แม้มาอินเดียแล้ว รู้แล้ว เห็นแล้ว และทราบแล้วว่าของจริงอยู่ที่นี่ เมื่อกลับไปบ้านเราแล้ว ก็ขอให้นำความปีตินี้ กลับไปขัดเกลาจิตใจให้ว่าง ให้เบา ให้อยู่กับธรรมะตลอดไป ให้รู้จักวิธีการอยู่ในโลกอย่างไรให้ใจเป็นสุข เป็นใจที่ไม่ถูกกิเลสรุมเผาให้เร่าร้อน ดิ้นรนจนไหม้เกรียม และเช่นเดียวกัน สำหรับผู้มีโอกาสอยู่ในประเทศอินเดีย ถือว่าอยู่ในสถานที่จริงๆ ก็ต้องสังวร ระวัง ให้มีทุกข์น้อยที่สุด คือความสุขกับธรรมให้มาก ไม่ใช่อยู่ใกล้เกลือกินด่าง หรือทำตัวเป็นทัพพีไม่รู้รสแกง วิ่งตามโลก ทะยานอยากไม่แพ้ฆราวาส อย่างนี้ก็โมฆะเช่นเดียวกัน

ฉะนั้น สมณะหรือนักบวชผู้หวังความเจริญรุ่งเรือง ให้เพศพรหมจรรย์บริสุทธิ์ อินเดียเป็นสนามรบ เป็นสนามสอบ ทดลองภูมิรู้ ภูมิธรรมของท่านว่าท่านแน่ขนาดไหน ทดสอบกันที่อุณหภูมิ ความดันกิเลสว่ามีมากขึ้นเท่าเดิมหรือลดลง ตัวเราเท่านั้นที่จะบอกได้

อินเดีย.. ยังรอคอยสมณะหรือนักบวชใจสิงห์จากทั่วทุกมุมโลกให้มาค้นหาสัจจะธรรม.. อยู่ทุกวันเวลา

๓. นักเรียน / นักศึกษา

การศึกษาที่อินเดียมีมากมายทุกศาสตร์และศิลป์ จึงเป็นที่สนใจแก่ชาวต่างชาติหลายประเทศทีเดียว โดยเฉพาะในเขตภาคพื้นเอเชีย อินเดียถือว่าเป็นประเทศใหญ่ที่สุด เป็นอันดับสองรองจากประเทศจีน คือใหญ่ในจำนวนพื้นที่

มากด้วยประชากร มากด้วยศาสนา มากด้วยภาษา มากด้วยวัฒนธรรม นับว่าที่สุดของทุกสิ่งมารวมอยู่ที่นี่หมด เป็นต้นว่า มีคนรวยมากที่สุด มีคนจนมากที่สุด อุดมสมบูรณ์ที่สุด (บางพื้นที่) แห้งแล้งที่สุด มีภูเขาสูงสุด มีคนมากที่สุด มีคนจนที่สุด มีคนขี้เหร่ที่สุด อากาศหนาวที่สุด อากาศร้อนที่สุด อากาศเย็นสบายที่สุด พัฒนาเทคโนโลยีทันสมัยที่สุด และมีพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาคือแย่สุดสุด ก็มีอยู่ ผู้ต้องการความรู้และประสบการณ์ในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ ถ้ามีโอกาสเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวอินเดีย ก็จะมีประโยชน์มากทีเดียว เรื่องวัฒนธรรมการกิน การอยู่ การแต่งกาย และประเพณี นับว่าสำคัญ โดยเฉพาะภาษาพูด ในจำนวนคนอินเดียมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านคนนั้น มีสิ่งหนึ่งที่เป็นอินเดีย **คือหน้าตา ศาสนา ภาษาและกลิ่นแขก รวมถึงการแต่งกาย** เมื่อชาวอินเดียไปปรากฏกายที่ไหน ก็จะง่ายต่อการรู้จักว่า คุณคือคนอินเดีย และยิ่งไปกว่านั้น อินเดียนับว่าโชคดีตรงที่สถานศึกษา เมืองหลวง หรือเมืองใหญ่ๆ ผู้คนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการพูด การเขียน เพราะเหตุนี้เอง นักเรียนนักศึกษาชาวอินเดียมีคนเก่งมากมาย ฉลาด และเรียนรู้เร็ว (โดยเฉพาะครอบครัวที่มีฐานะทางการเงิน การศึกษา เกิดในวรรณสูง ย่อมได้เปรียบ)

ในส่วนของชาวไทยเรา ได้มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่งบุตรธิดามาศึกษาอยู่ตามมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาโรงเรียนอยู่หลายแห่งหลายเมือง โดยทั่วไปแล้วนักเรียนนักศึกษาไทยที่มาศึกษาอยู่ในประเทศอินเดีย ปีละไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คน เช่นที่เมืองหลวง **เดลี** (Delhi) **กัลกัตตา** (Calcutta) **มัทราช** (Madras) ปัจจุบันคือ**ชินไน** (Chennai) **มุมไบ** (Mumbai) **บอมเบย์** (Bombay) **ออรังกะบาด** (Aurangabad) **ปูน่า** (Puna) (มากกว่า ๒๐๐ คน) **ชิมล่า** (Shimla) **มัชชูรี่** (Mujuri) **มะนาลี** (Manali) **ดาร์จีลิ่ง** (Darjeeling) **สิขิม** (Sikkim) **เดลาดูน** (Dehradun) **ลัคเนาว์** (Lucknow) **พาราณสี** (Varanasi) (มีพระนักศึกษาปีละประมาณ ๕๐-๖๐ รูป/ คน) **เมืองพุทธคยา** (Bodhagaya) **นาลันทา** (Nalanda) **นาคปูร์** (Nagpur) **โครักขปูร์** (Gorakhpur) **บังกาลอร์** (Bangalore) **ไฮเดดาบาด** (Hyderabad)

อัมมริสสา (Amritsar) **ปัญจาบ** (Punjab) **อัครา** (Agra) และเมืองอีกหลายเมืองที่มีนักเรียน นักศึกษาไทยไปเรียนอยู่ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่ทุกคนพูดภาษาอังกฤษใช้การได้ดี และที่สำคัญคือค่าใช้จ่ายถูกกว่าไปยุโรป อเมริกา ทำให้นักเรียนนักศึกษาทุกคนรู้จักความอดทน ต่อสู้ มีความเพียร รู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น เพราะที่นี่ถึงแม้ค่าใช้จ่ายถูกเมื่อเทียบกับประเทศอื่น แต่ต้องจ่ายอย่างเดียว ไม่มีรายได้ ถ้าอยู่ประเทศอื่น เช่น ยุโรป อเมริกา เวลาว่างก็ยังทำงานพิเศษช่วยเหลือตัวเองได้ สำหรับที่นี่ไม่มี ต้องอดทน ขยัน ประหยัดอย่างเดียว จึงจะเรียนจบตามกำหนดเวลา แต่ทุกคนจะได้รู้วิธีการค้าขายหรือการประกอบอาชีพเป็นอย่างดี เพราะได้รู้ได้เห็นวิถีชีวิตชาวอินเดียแล้ว เมื่อกลับสู่ประเทศไทย ถ้าไม่งอมืองอเท้าขอพ่อแม่อย่างเดียว คือคงจะมีความรู้สึกว่าต้องทำงานและต้องพึ่งตัวเองให้ได้ ด้วยความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาตลอดเวลาที่อยู่ในอินเดีย ฉะนั้น นักเรียนนักศึกษาจากอินเดีย รับรองไม่ผิดหวังเจริญรุ่งเรืองแน่นอน

๔. นักปราชญ์

อินเดียเป็นเมืองแห่งนักปราชญ์ นักศาสนาที่เก่าแก่ดึกดำบรรพ์ ในแต่ละยุค เช่นในยุค ๑๐๐ ปีก่อนหน้านี้ มีนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังหลายท่าน เช่น **ท่านระพินทรนาถ ฐากูร** (Rabindranath Tagore) **ศรีอราพินโท** (Sri Aurobindo) **วิเวกานันทะ** (Vivekananda) **กฤษณะมูรติ** (Krisnamurti) **เปรมทาส** (Premadasa) **ศรียอวาห์หะราลเนรู** (Jawaharlal Nehru) **มหาตมะคานธี** (Mohandas Gandhi) **ดร.เอมเบ็ดการ์** (Dr. B.R. Ambedkar) แต่ถ้ากล่าวถึงอดีตกาลผ่านมามีมากจนนับไม่ถ้วน มีทั้งปราชญ์ทางวรรณคดี สันสกฤต บาลีและอื่นๆ มากมาย อินเดียจึงเหมาะแก่การฝึกฝน เรียนรู้ความเป็นนักปราชญ์ตามปรัชญาเมธีผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตคือ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและศาสดาของศาสนาต่างๆ ในอดีต ตลอดถึงเป็นที่มาแสวงหาความรู้ของปราชญ์ต่างประเทศ อย่างเช่น

หลวงจีนฝาเหียน หยวนฉาง พระถังซัมจั๋ง นักปราชญ์ทางพุทธศาสนาชาวจีน ผู้เดินทางมาศึกษาค้นคว้าคัมภีร์อยู่นานกว่า ๑๗ ปี และที่สำคัญ **พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** ผู้เป็นจอมปราชญ์ของชาวไทยสยามเราพระองค์ก็เคยเสด็จมาที่อินเดีย เพื่อทรงศึกษาและสร้างสัมพันธไมตรีกับอินเดียให้มั่นคงยืนยาวนานมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

๕. นักผจญภัย

เมื่อมาอินเดียครั้งแรกคิดว่า ท่านคงตื่นเต้นแน่ ทั้งๆ ที่ก่อนมาก็คงตื่นเต้นไม่แพ้กัน เพราะมีหลายคนกล่าวขานถึงเกียรติคุณ กิตติศัพท์ของอินเดียมากมาย มีทั้งแง่ลบ แง่บวก บางท่านจองตั๋วซื้อทัวร์แล้ว ตัดสินใจมาแล้ว พอใกล้วันไปกลับบอกยกเลิกเฉยๆ ก็มี เพราะวิตกกังวล กลัวความไม่ปลอดภัย กลัวความสกปรก กลัวทานอาหารไม่ได้ สารพัดกลัว เพราะคนมาก่อนกลับไปเล่าให้ฟังในแง่เสียหายทั้งนั้น ไม่ได้เล่าในแง่ดี จึงน่าเสียดายว่า “อินเดีย” อยู่แค่เอื้อมแต่มาไม่ถึง ฉะนั้นต้องขอแสดงความดีใจกับท่านที่ตัดสินใจมาครั้งแรกและหลายครั้ง เพราะท่านเป็นคนเก่ง ท่านกล้าผจญภัย ท่านกล้าผจญกับความจริงของชีวิตบนผืนแผ่นดินนี้ นับว่าท่านเป็นวีรบุรุษ วีรสตรี ที่ควรยกย่องแก่ลูกหลาน เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตที่ต้องจารึกว่า พ่อมาแล้วนะ แม่มาแล้วนะอินเดีย มาไหว้พระ มาแสวงบุญ เพิ่มบุญ เพื่อหายสงสัยว่าอินเดียเป็นอย่างไรจริงๆ แล้วอินเดียในความจริงไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิดหรอก ทุกคนส่วนใหญ่มีน้ำใจ หน้ายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความเป็นมิตร เชื้อเชิญพวกเราเป็นอย่างดี เมื่อเรามาเราก็อยู่กับเพื่อนของเรา เราไม่ได้ไปเป็นอย่างเขา เราเห็นก็รู้ ปล่อยวางไม่ต้องไปอิน (IN) ถึงขนาดว่าเป็นทุกข์แทนเขา และไม่ต้องคิดให้เขาเป็นเสมือนอย่างเรา พยายามแยกแยะให้ออก ให้เขาเป็นอย่างที่เขาเป็น และเราจะได้ธรรมะเกิดขึ้นว่า กรรมแยกจำแนกสัตว์ให้ดี เลว ต่างๆ กัน กระทำไว้ในใจและที่สำคัญคือเรามาเที่ยว เอาบุญ สร้างทาน ศีล ภาวนา ระวังใจอย่าให้เป็น

บาป อกุศลเข้าครอบงำ คือบ่นด่านินทาอินเดียตลอดทาง กลับมาบ้านแล้วยังไม่เลิก ถ้าอย่างนี้เรียกว่า "ขาดทุนในการมาแน่นอน"

เมื่อพูดถึงการผจญภัยในอินเดียแล้ว สำหรับท่านที่มาเป็นคณะทัวร์ ๕–๑๐ วันไม่มีอะไรมาก อย่างหนักก็ผจญภัยในการเดินทางไกล นั่งรถนาน วันละ ๘–๑๐ ชั่วโมง ในระยะทาง ๒๕๐–๓๐๐ กิโลเมตรต่อวัน ถนนอาจไม่ดี ขรุขระ รถเสีย คนขับรถเร็ว รถสวนทางมาน่าหวาดเสียว สนุกสนานกับเสียงแตรหนวกหู พอ ๓–๔ วันก็จะชินไปเอง รวมถึงการเข้าห้องน้ำธรรมชาติระหว่างทาง ห้องน้ำกลางทุ่งนา ป่าละเมาะ ซึ่งมีลมโชยเป็นอย่างดี ก็เป็นการผจญภัยและสนุกไปอีกแบบ ท่านอาจจะได้ผจญภัยกับเด็ก คนขอทานที่ตามขอสตางค์อย่างเอาจริงเอาจัง ซึ่งท่านจะให้หรือไม่ให้ก็สุดแต่ท่าน ให้ก็ได้ ไม่ให้ก็ได้ ไม่ว่ากัน นับว่าเป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่ง รวมถึงการซื้อของต้องเจอราคาที่สูงลิ่ว แต่ถ้ากล้าต่อรองให้ลดลงต่ำที่สุดตามกำลังที่ท่านจะซื้อได้ ท่านก็จะรู้ว่า ท่านเป็นคนเก่งคนหนึ่งที่เอาชนะเขาได้ แต่เมื่อกลับมาถึงที่พักแล้ว คนอื่นอาจจะซื้อได้ถูกกว่าท่านทั้งๆ ที่ของคุณภาพเดียวกัน นี่ก็เป็นการผจญภัยอีกอย่างหนึ่ง ถือเป็นกิจกรรมสนุกสนานในการมาอินเดียก็แล้วกัน

นักผจญภัยตัวจริงคือผู้ที่ต้องอยู่อินเดียนานๆ เช่น เจ้าหน้าที่สถานทูต พระธรรมทูต พระนักศึกษา นักเรียนนักศึกษา นักธุรกิจทัวร์ พวกท่านเหล่านั้นมีประสบการณ์หลากหลายรูปแบบที่ต้องพบเจอ และต้องใช้สติปัญญา ไหวพริบจึงจะสามารถอยู่และเอาตัวรอดอย่างปลอดภัย ถ้ามีโอกาสรู้จักสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้นนั้น ลองถามท่านดูว่าเป็นอย่างไร โดยเฉพาะพระที่ท่านกำลังพาญาติโยมสร้างวัดอยู่ว่า "การผจญภัยในอินเดียนั้นสนุกสนานได้บุญและเสี่ยงตายอย่างไร"

๖. นักธุรกิจการค้าและนักบริหารปกครอง

มองถึงธุรกิจของอินเดียมีหลายชนิด จากไม้จิ้มฟันถึงเรือบิน สรุปอยู่ในปัจจัย ๔ ที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต คือ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ยานพาหนะ โทรศัพท์ การสื่อสารทุกประเภท รวมถึงการท่องเที่ยวในโบราณสถานต่างๆ แต่ละแห่งแต่ละที่เป็นธุรกิจไปหมด ไม่ว่าจะเป็นชนบทหรือในเมือง การทำมาค้าขาย ทุกอาชีพล้วนแล้วแต่เป็นเงินเป็นทองไปหมด ผู้มีปัญญาย่อมมองออก ที่ปรากฏให้คณะเราเห็นชัดเจนคือ ขายผ้า ขายไม้สีฟันตามถนน ขายหมาก ขายใบโพธิ์ ขายผัก ขายผลไม้ ขายของที่ระลึกตามที่ต่างๆ ขายตั๋วเข้าชมสถานที่สำคัญ ขายอาหาร ขายเครื่องดื่ม ขายหนังสือพิมพ์ สารพัดขาย ริมฝั่งแม่น้ำคงคาก็ขายดอกไม้ ขายขวดให้คนใส่น้ำบ้าง นั่งขอทานอย่างน่ารักริมถนน ขายลูกประคำ มองดูทุกอย่างเป็นธุรกิจหมดเลย ท่านที่มีโอกาสนั่งรถจากพุทธคยา (Bodhagaya) ไปพาราณสี (Varanasi) ระหว่างทางท่านจะได้เห็นรถบรรทุกสินค้า มีทั้งรถยนต์ปูนซีเมนต์ เหล็กและของใช้ต่างๆ ผ่านไปมา หรือจอดติดเป็นแถวยาวเหยียดสุดลูกตา นั่นแหละเครื่องอุปโภคบริโภคทั้งนั้น เป็นสินค้าที่ผลิตใช้เองภายในประเทศอินเดีย โดยเฉพาะบริษัทรถยนต์ตาตา เครื่องบินอินเดียแอร์ไลน์ รถทุกประเภททำที่อินเดีย แบบอินเดียทำอินเดียใช้ รวมถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย โทรศัพท์มือถือ สารพัด การซื้อการขาย ผู้ที่ชอบทำธุรกิจน่ามาศึกษาดูงานที่นี่ เพราะมีสิ่งที่เป็นประโยชน์มากมาย การผลิตเชื้อเพลิงขี้วัว ขี้ควาย อยู่ตามธรรมชาติ ตามท้องนา หรือชีวิตในเมือง นับว่าน่าศึกษาเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงใช้ที่บ้านเราบ้างก็จะเป็นการดีในแง่ของนักบริหาร ถ้าเราเข้าถึงสังคมชั้นสูง การบริหารธุรกิจแบบอินเดียมีหลายรูปแบบ ทั้งแบบครัวเรือน บริษัทในประเทศและระหว่างประเทศ เราจะเห็นความแตกต่าง ความยิ่งใหญ่ แบบเหลือเชื่อ ทั้งเทคนิค วิธีการ ที่สลับซับซ้อนรวดเร็ว และล่าช้าแต่แน่นอน

การบริหารงานบุคคลระดับประเทศ คือ คณะรัฐบาลซึ่งมาเป็นรัฐบาลกลาง เรียกว่าสุดยอดผู้นำของพรรคการเมืองที่มาจากทุกรัฐ และการบริหารจัดการแต่ละรัฐที่มีมากกว่า ๒๘ รัฐ กับอีก ๗ เขตพื้นที่อิสระ ซึ่งแต่ละจุดก็เท่ากับประเทศไทยเลยทีเดียว ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะอินเดียเป็นประเทศใหญ่ มีประชากรมาก แน่นอน ความต้องการย่อมมีมาก แต่รัฐบาลเขาออกกฎหมายคุ้มครองป้องกันความอยากของประชาชนได้อย่างไร มีนโยบายนำเข้า ส่งออก สะสมอย่างไรในแง่ปัจจัยสี่ เราเป็นผู้อยู่อาศัยมาเห็นแล้วก็น่ายกย่องชมเชยการบริหารและจัดการเขา เพราะเมื่อมองกลับมาดูประเทศเล็กๆ ที่กำลังพัฒนาในแถบเอเชียแล้ว ทั้งที่มีทรัพยากรเพียงพอ เราก็ยังมีปัญหาแก้กันอยู่ทุกวัน แต่เมื่อเทียบกับอินเดียแล้ว ภาระที่ต้องดูแลของนักบริหารระดับประเทศ ที่มีประชากรมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านคน ย่อมหนักกว่าจริงๆ

ฉะนั้น เมื่อเรามีโอกาสมาเยี่ยมอินเดียแล้ว ถ้าเราคิดให้ลึกซึ้งถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมทั้งการรักษาขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี อย่างเป็นของตัวเองแล้ว จึงควรที่จะนำเอาไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาประเทศเราได้ไม่มากก็น้อย

๗. นักการทูต / ศิลปะ / การพูด

อินเดีย คือผู้นำทางด้านวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง เป็นหนึ่งในโลกที่ยังรักษาวัฒนธรรมอันเก่าแก่ดั้งเดิมกว่า ๕,๐๐๐ ปีเอาไว้ได้ จึงเหมาะที่นักการทูตจะต้องมาศึกษา โดยเฉพาะเรื่องการพูดเจรจา นับว่าเป็นหนึ่งทางด้านภาษาทูตพานิชย์ ทูตทหาร ทูตวัฒนธรรมและอื่นๆ การเจรจาต่อรองที่ประกอบไปด้วยเหตุผลอันลึกซึ้ง ผสมผสานด้วยศิลปะเทคนิควิธีการต่างๆ แล้ว ต้องประสบด้วยตนเองจึงจะรู้ สนุกสนานมีสาระแฝงไปด้วยคติธรรม เมื่อมองให้ลึกแล้ว อิทธิพลทางการทูตอินเดีย ได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันเราเป็นอันมาก เช่น ด้านศาสนา พระพุทธศาสนาถือว่าเป็นทูตจากประเทศอินเดียที่นำเราให้มารู้จักอินเดีย

ในส่วนของพระพุทธศาสนานั้นทำให้เรามีชีวิตที่สุขสบาย โดยเฉพาะส่วนประกอบของพระพุทธศาสนา เช่น คำสอน บทสวดมนต์ ภาษาบาลี สันสกฤต การบวช การแต่งกาย การอยู่ การกิน ภาษาพูด ส่วนใหญ่ล้วนมีโครงสร้างมาจากศาสนาพุทธ ทั้งสิ้น เรียกว่าเป็นสมบัติของอินเดียทั้งสิ้น โดยเฉพาะประเพณีทางพระพุทธศาสนา อิทธิพลทางด้านความเชื่อ พิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ล้วนมีมูลเหตุรากฐานมาจากอินเดียเกือบจะทั้งหมด

เมื่อเราเป็นเมืองขึ้นทางวัฒนธรรมประเพณีต่ออินเดียแล้ว ทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม แต่สิ่งที่เราได้รับคือความสงบสุขภายในครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และศาสนาของเราจากอดีตจนมาถึงปัจจุบัน หรือท่านว่าไม่จริง

๘. นักประวัติศาสตร์

ท่านที่ชอบศึกษาค้นคว้าอดีตที่ผ่านมา แต่ละยุคสมัยว่าโลกเป็นอย่างไร มนุษย์เป็นมาอย่างไร วิวัฒนาการอย่างไร อินเดียถือว่าเป็นบ่อเกิดโลกอีกแห่งหนึ่งได้ทีเดียว ความเก่าแก่ยาวนานมากกว่า ๕,๐๐๐ ปี ที่ยังต้องบันทึกเรื่องราวเอาไว้ได้ มีหลักฐานให้พิสูจน์จริงบ้างไม่จริงบ้าง แต่ก็ยังมีเค้าอยู่ เพราะนักวรรณคดีได้บรรจงเขียนแต่งไว้อย่างน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะหลักฐานในระหว่าง ๒,๕๐๐–๓,๐๐๐ ปี ยังมีที่มาที่ไป โดยเฉพาะพระพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าตรัสเล่าถึงอดีตชาติต่างๆ ของพระองค์เมื่อชาติก่อนๆ ถือว่าเป็นหลักฐานที่ปรากฏอยู่ในชาดกต่างๆ ให้เราได้ศึกษา ในยุค ๑,๐๐๐–๑,๕๐๐ ปี ยิ่งชัดเจนมีหลักฐานประกอบการศึกษาจากซากปรักหักพัง วัตถุโบราณในสถานที่ต่างๆ มากมายเต็มทั่วอินเดีย

ประวัติศาสตร์อินเดียโดยรวม เป็นภาพที่ทำให้เราได้รู้ถึงการต่อสู้ การดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์เผ่าหนึ่งที่มีการขยายเผ่าพันธุ์ ขยายอาณาจักรอิทธิพลทั้งทางด้านศาสนา ภาษา วิถีชีวิตมนุษย์ ถือว่าเป็นบรรพบุรุษของโลกอีกแห่งหนึ่งที่มีความเจริญรุ่งเรืองและความเสื่อมไปตามกาลเวลา ซึ่งก็ตกอยู่ในกฎของ

ไตรลักษณ์ ที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบคือ อนิจจัง ไม่เที่ยง ทุกขัง มีสภาพแปรเปลี่ยนไปเป็นทุกข์และอนัตตา แตกเสื่อมสลายไป ไม่เหลืออะไรนอกจากธาตุ ๔ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ให้บรรดานักประวัติศาสตร์ได้เรียนรู้เป็นอุทาหรณ์สอนใจเท่านั้น

๕. นักรบ

อินเดียเป็นชาติแห่งนักต่อสู้ นักรบที่แข็งแกร่ง มีความชาญฉลาดทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพียบพร้อมไปด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา อังกฤษเคยมีโอกาสมาครอบครองอินเดีย แต่ในที่สุดอินเดียก็สามารถเอาชนะอังกฤษได้ด้วยสติปัญญาที่ชาญฉลาด จริงอยู่ เมื่อมีสงครามออกสู่สนามรบ ความสูญเสียย่อมเกิดขึ้นเป็นธรรมดาซึ่งมีอยู่ทั่วโลก แต่สำหรับอินเดียแล้ว เขาสู้รบกับปัญหาทางธรรมชาติ สู้รบปัญหาทางเศรษฐกิจ สู้รบปัญหาความยากจนและความความเป็นอยู่ของประชากร ในแง่มุมต่างๆ ที่เกิดในสังคมและยืนหยัดเอาตัวรอดผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ มาได้ด้วยดี คำสอนทางศาสนานับว่าเป็นพลังทางใจที่ทำให้ชาวอินเดียรู้จักแพ้ ชนะ บาป บุญ คุณ โทษ และที่สำคัญคือ ความรักชาติ รักชาวอินเดียด้วยกันแล้วต้องยกให้ เลือดอินเดียจะไม่ยอมให้ใครมาข่มเหงรังแกรุกรานได้ อันนี้เห็นได้ชัดเจนมาก ทั้งน่ายกย่องและน่าเห็นใจชาวอินเดีย บางครั้งเกิดเหตุร้าย ภัยพิบัติทางธรรมชาติในส่วนต่างๆ ของประเทศทุกคนพร้อมที่จะเป็นนักรบและเอาใจช่วยกันอย่างจริงจัง และในที่ทั่วไปเราจะเห็นอนุสาวรีย์ของชาวอินเดียผู้ล่วงลับไปแล้ว ในที่ราชการต่างๆ เป็นการปลูกฝังให้อนุชนรุ่นหลังได้รักผืนดินอินเดียและรักษาไว้ให้เป็นสมบัติอยู่คู่โลกสืบไป อินเดียจึงเป็นชาตินักรบ นักสู้ และเหมาะที่ผู้จะศึกษาควรมาดูเป็นตัวอย่างแน่แท้

๑๐. นักร้อง – นักแสดง

พอพูดถึงความบันเทิงของอินเดียทั้งอดีต และปัจจุบัน ก็เหมาะที่จะศึกษายิ่ง ศิลปะการร่ายรำ ขับร้อง ประโคมดนตรี การร่ายรำนับว่าอ่อนโยนอ่อนไหว เร้าใจ ปลุกใจ สื่ออารมณ์ความรัก ความเศร้า ความสุข ความทุกข์ที่นักร้องนักดนตรีต่างบรรจงถ่ายทอดออกมาทางเสียงหรือเครื่องดนตรีอย่างประทับใจเครื่องดนตรีอินเดียที่มีอยู่ในแต่ละภาค นับเป็นเอกลักษณ์ เช่น สิตาตลับ ล่า กลองแซ ขลุ่ย ฯลฯ

นักร้องอินเดียมีหลายคน และเป็นอมตะอยู่นาน เป็นขวัญใจตลอดกาลตามยุคตามสมัยมีมากมาย เราจะสังเกตเห็นตลับเทปทั้งลูกทุ่ง ลูกกรุง หมอลำวางขายตามแผงขายมากมาย หรือภายในตัวเมืองใหญ่ๆ และตามชนบทชาวบ้านทั่วไปก็ชอบฟังเพลง ฟังละคร ฟังข่าวนิทาน นับว่าการจัดรายการบันเทิงความสนุกสนานตามชนบทนี้เป็นที่ตื่นเต้น สังเกตดูงานเทศกาลต่างๆ จะเปิดเพลงทางศาสนาบูชาพระเจ้า และในขณะเดียวกันก็สลับกับเพลงยุคใหม่ที่กำลังฮิตตลาดของชาวอินเดีย คือเพลงในภาพยนตร์ หรือมิวสิค คลาสสิคต่างๆ นับไม่ถ้วน

พูดถึงนักแสดงก็มีดาราหลายคน ทั้งหญิง ชาย ที่มีรูปร่างหน้าตาดี สวยหล่อ เท่ เป็นขวัญใจของวัยรุ่น วัยหนุ่มน้อย หนุ่มใหญ่ ถ้ามีโอกาสก็ลองแวะซื้อม้วนเทปเพลงหรือซีดีภาพยนตร์เพลงที่กำลังฮิตอยู่กลับไปบ้านฟังดู บอกคนขายว่าที่ดีที่สุดในรอบปี เราจะได้เห็นอินเดียทั้งหมดประเทศจากภาพยนตร์จะรู้อารมณ์ ความรู้สึก บทบาท สังคมอินเดียอย่างลึกซึ้งจากนักร้อง นักแสดง เช่น **ชารุคข่าน** (Sharukh Khan) **อลิสา** (Alisa) **โกวินทะ** (Govinda) **กระโจน** (Krachon) และอีกมากมายทีเดียว ไม่แน่ นักร้องนักแสดงบ้านเรา อาจจะเรียนแบบดารานักร้องอินเดียก็ได้ ไม่เสียหาย

๑๑. นักวิทยาศาสตร์ / นักไสยศาสตร์

นับเป็นเรื่องที่อัศจรรย์สำหรับชาวอินเดีย ตั้งแต่โบราณกาลเป็นต้นมา ความเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่แสวงหาความจริงอันประกอบไปด้วยเหตุผล วิเคราะห์วิจัยเรื่องโลก การกำเนิดโลก การเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์ทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ ชีวจิต ผู้ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครเสมอเหมือน แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ ผลการพิสูจน์ค้นคว้า การเกิดการดับของโลก การเปลี่ยนแปลงของชีวิตมนุษย์และสัตว์ต่างๆ ยังไม่มีใครเทียบพระพุทธเจ้าเลย แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคนอีกจำนวนมากที่ยึดอยู่กับไสยศาสตร์ เวทมนต์ คาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตประจำวันของชาวอินเดีย คือเชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็นตัว เกิดความกลัวจึงต้องอ้อนวอนบูชาบวงสรวง ซึ่งมีอยู่ทุกชนชั้น แม้จะเป็นผู้ศึกษาสูงจากยุโรปและอเมริกา พอกลับมาอินเดียก็ยังต้องมาอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อชำระบาปอยู่ จึงอาจกล่าวได้ว่า **อินเดียเป็นทั้งเมืองวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์ เจริญรุ่งเรืองควบคู่กันมาอย่างน่าอัศจรรย์** พบกันครึ่งทาง จึงทำให้อินเดียกลายเป็นอินเดียทุกวันนี้ มีหลายเรื่องที่น่าทึ่ง เช่น เรื่องความสกปรกที่มีอยู่ตามสถานีรถไฟ แต่ชาวอินเดียเองไม่เห็นเป็นความเดือดร้อนกลุ้มอกกลุ้มใจ หรือขัดหูขัดตาอะไร และเชื้อโรคก็ยังคงมีมากมายทุกตารางนิ้ว แต่แปลกตรงที่คนอินเดียเขามีภูมิคุ้มกันดีคือไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนมาก มีอายุยืน ร่างกายแข็งแรง ถึงจะทนทุกข์ยากกับสภาพความจริงอย่างไร เขาก็ยังต่อสู้กับชะตาชีวิตที่พระเจ้าประทานมา เขายินดีน้อมรับกับสภาพความจริงของตัวเอง โดยยึดเอาพระเจ้าเป็นหลัก จะยากดีมีจนก็ขึ้นอยู่กับพระเจ้าประทานให้ เป็นเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ เพราะส่วนใหญ่ยอมรับกันตามนี้ ถ้ายอมรับกันแล้ว อยู่ด้วยกันได้ ไม่มีเรื่องทะเลาะกัน ก็น่าจะมีความดี อยากรู้จริงต้องมาอยู่อินเดียให้ได้ถึง ๑๐ ปี และจะรู้เองว่าเป็นอย่างไร..

๑๒. นักก่อสร้าง / นักผลิตเครื่องยนต์

สิ่งก่อสร้างในอินเดียทั้งในเมืองและชนบท นับว่ามั่นคงแข็งแรง มีศิลปะสมัยโบราณผสมผสานสมัยใหม่ มีทุกแบบให้เลือก นักวิศวกร ผู้ออกแบบบ้านเรือน สถานที่ราชการ และตลาด ร้านค้า รวมทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กขนาดย่อม สร้างถนน สร้างเครื่องยนต์ สร้างเครื่องบิน สารพัดช่างมากมาย ที่สำคัญคือเหมาะสมกับชาวอินเดีย สภาพอินเดีย ดินฟ้าอากาศ ผู้คนประโยชน์ของการใช้สอย

สิ่งก่อสร้างที่ใหญ่โตที่ยังคงอยู่มีอายุมากกว่า ๑,๐๐๐–๒,๓๐๐ ปี คือพระเจดีย์ที่**พระเจ้าอโศกมหาราช**ทรงสร้างไว้ คือ **สาญจิ** (Sanji) เสาศิลาจารึกอโศก สถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา นอกจากนั้นก็ยังมีปราสาทราชวังที่มีอายุกว่า ๓๐๐–๕๐๐ ปีขึ้นไป คือที่ **ชัยปูร์** (Jaipur) **อัครา** (Agra) **ทัชมาฮาล** (Tashmahal) โบสถ์ วัดฮินดูที่**คชุรโห** (Khajuraho) **มหาปาลีบุราม** (Mahabalipuram) **ที่มัทราช** (Madras) และ**เรดฟอร์ด** (Red Fort) **ที่เดลี** (Delhi) รวมทั้ง**วิคตอเรีย** (Victoria) **เมืองกัลกัตตา** (Calcutta) อันประกอบด้วยรถไฟใต้ดินที่ทันสมัย **สะพานข้ามแม่น้ำฮุกรี** (Hookli) ที่ใหญ่โตมโหฬาร นับเป็นศิลปกรรมอันลือชื่อของอินเดียทีเดียว

การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของอินเดีย นับว่าเน้นที่ประโยชน์ใช้สอยและต้นทุนประหยัด มีคุณภาพคงทน ใช้นาน เช่นก้อนอิฐ ของอินเดียนี้ก้อนใหญ่หนาแข็งแรง ปูนซีเมนต์คุณภาพดี เข้ม เหล็กเส้นคงทน ดูทางรถไฟอินเดียเป็นตัวอย่าง โรงงานเครื่องกำเนิดไฟฟ้าใหญ่โตรถยนต์ทุกประเภทเหล็กดีมีคุณภาพ เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดถูกควบคุมดูแลอย่างดี เครื่องใช้ ภาชนะ ถ้วย จาน ช้อน กระเบื้อง แก้ว พลาสติก ฯลฯ ล้วนเป็นที่ถูกใจของชาวเราทั้งนั้น ไม่พูดถึงผ้าไหม ผ้าชนิดต่างๆ เครื่องสำอางสำหรับสุภาพสตรี รวมทั้งหนังสือพิมพ์ วิชาการ การบันเทิง รวมถึงปัจจัย ๔ ทุกชนิดน่าสนใจทั้งนั้น เห็นแล้วชื่นชมว่าไม่น้อยหน้าประเทศใดเลย

ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า อินเดียเป็นเพื่อนบ้านที่น่ารัก เป็นขุมทรัพย์ทางปัญญา เป็นพิพิธภัณฑ์ของโลก เป็นศูนย์รวมจิตใจทางศาสนา เป็นศูนย์รวมของเทพเจ้า เป็นนรก–สวรรค์บนพื้นพิภพ เป็นดินแดนสุขาวดี เป็นศูนย์รวมบุญ เป็นบันไดไปสู่สวรรค์ เป็นของกำนัลแด่มวลมนุษย์ เป็นเมืองพุทธนิรันดร์กาล......คุ้มค่าเมื่อมาอินเดีย...

อินเดียที่รัก

โดย ว.วชิรวงศ์ (ภาระตะวงศ์)
๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖

๑. อินเดียเป็นแดนดินถิ่นสวรรค์
คนทุกชั้นหลายหลากมากศาสนา
บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดินฟ้าแม่คงคา
ชุบชีวาล้างบาปอย่างชื่นใจ

๒. อินเดียเมืองโบราณนานที่สุด
เป็นเมืองพุทธแน่แท้แต่แปรผัน
เป็นเมืองคนบูชาภควันต์
ทุกชนชั้นสรรเสริญเจริญพร

๓. อินเดียเป็นบ่อเกิดกำเนิดโลก
ทั้งให้โชคอวยชัยไปสวรรค์
มีทุกสิ่งนานาสารพัน
ให้ทุกท่านได้ยลโฉมชะโลมใจ

๔. อินเดียเมืองมักน้อยค่อยแสวงหา
ตามท้องนามากเงินทองถ้าขยัน
มีพืชผักผลไม้นานาพันธุ์
ทุกชนชั้นซื้อหาราคากันเอง

๕. อินเดียเมืองปรมาณูผู้ยิ่งใหญ่
จนประเทศใดใดต้องเกรงขาม
เป็นดินแดนนักสู้ผู้เรืองนาม
ทุกเขตคามมั่นคงดำรงพันธุ์

๖. อินเดียเมืองประชาธิปไตยที่ใหญ่ยิ่ง
เมืองผู้หญิงนุ่งผ้าสาหรีมีหลากหลาย
เมืองผู้คนนิยมดื่มกะลัมจาย
เมืองผู้ชายนุ่งผ้าเตี่ยวหุ่นเพรียวลม

๗. อินเดียถิ่นการเมืองกระเดื่องฟุ้ง
ทั้งนอกกรุงในกรุงมุ่งสรรหา
เลือกคนดีหนึ่งพันล้านชาวประชา
พัฒนาการศึกษาเศรษฐกิจและสังคม

๘. อินเดียเมืองวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง
ไม่ร้อนแรงแข่งของนอกจนหลงใหล
การพัฒนาทุกอย่างค่อยเป็นไป
พร้อมเพรียงใจยึดมั่นสามัคคี

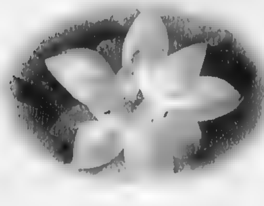
๙. อินเดียเมืองมากสุขาสาธารณะ
เป็นเมืองนักพรตแก้ผ้าหน้าสลอน
เป็นเมืองนักบวชแต่งตัวอย่างปอนปอน
เป็นเมืองมีคนนอนตามสถานีรถไฟ

๑๐. อินเดียเมืองมากดาราและนักร้อง
เป็นเมืองของศิลปินปิ่นเกศรี
เป็นเมืองที่หลายหลากมากผู้ดี
เป็นเมืองที่คนจนรวยล้นเมือง

๑๑. อินเดียเมืองมากปรัชญามหาศาล
การทำงานเชื่องช้าพาสุขสันต์
ทุกแห่งหนประชาชนต่างชื่นบาน
ด้วยการงานในชีวิตประจำวัน

๑๒. อินเดียเมืองพัฒนาไม่มีหยุด
เมืองสุดสุดทุกสิ่งจริงจริงหนา
เป็นเมืองที่องค์พระพุทธสัมมา
ประกาศธรรมก้องโลกาว่าของจริง

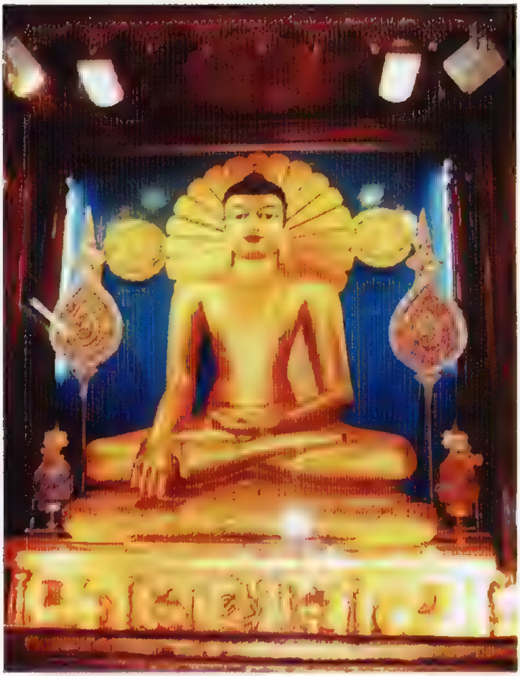
๑๓. อินเดียเมืองสุสานตำนานโลก
รวมทุกข์โศกโรคภัยหลายขนาน
เป็นเมืองสุขดั่งสวรรค์ชั้นวิมาน
ขอเชิญท่านท่องไปอย่างสุขใจเทอญ.

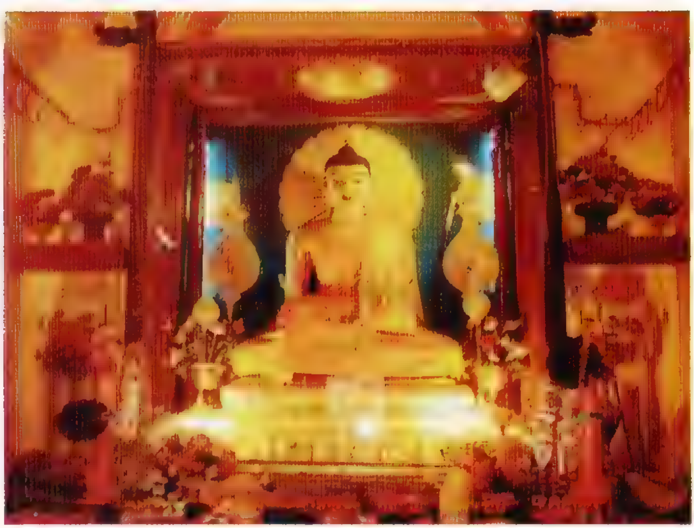

องค์พระพุทธเมตตา ทรงประทานพรแก่ทุกท่านทั่วโลก

พระพุทธรูปแทนองค์จริงของพระพุทธเจ้า
สวยงามมากที่สุดจะพรรณา

- พระโลกนาถ
- พระผู้พิชิตมาร
- พระศรีศากยทศพลญาณ
- พระพุทธเมตตา

ภายในองค์พระมหาเจดีย์
ศูนย์รวมจิตใจชาวพุทธ

พระอาจารย์วิเชียร กับนายนิติช กุมาร
ผู้นำรัฐพิหาร และรัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยว
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสวงบุญ
แก่ชาวพุทธ

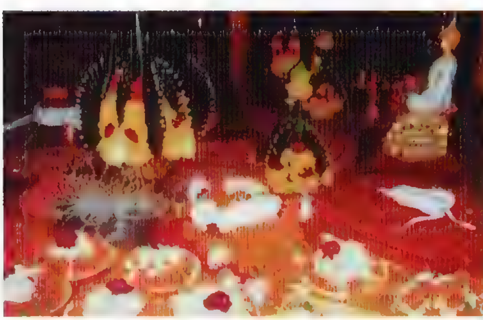
ความศรัทธาองค์ชาวพุทธไทย

ซุ้มวิหารพระแท่นวัชรอาสน์
สร้างถวายปี ๒๕๔๘

ถวายเครื่องสักการะบูชา
- พระมหาเจดีย์
- ต้นพระศรีมหาโพธิ์

เครื่องบูชาที่พระแท่นวัชระอาสน์

พระแท่นวัชระอาสน์

หลวงพ่อจำเนียร
ประธานนำถวาย
พระพุทธเมตตาทองคำ

ท่านโพธิปาล
รับมอบพระพุทธเมตตา จำลอง
จากหลวงพ่อจำเนียร

หลวงพ่อจำเนียร และคณะสงฆ์
เจริญพระพุทธมนต์

หลวงพ่อจำเนียร สีลเสฏโฐ
วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่
อธิษฐานจิตที่พระศรีมหาโพธิ์

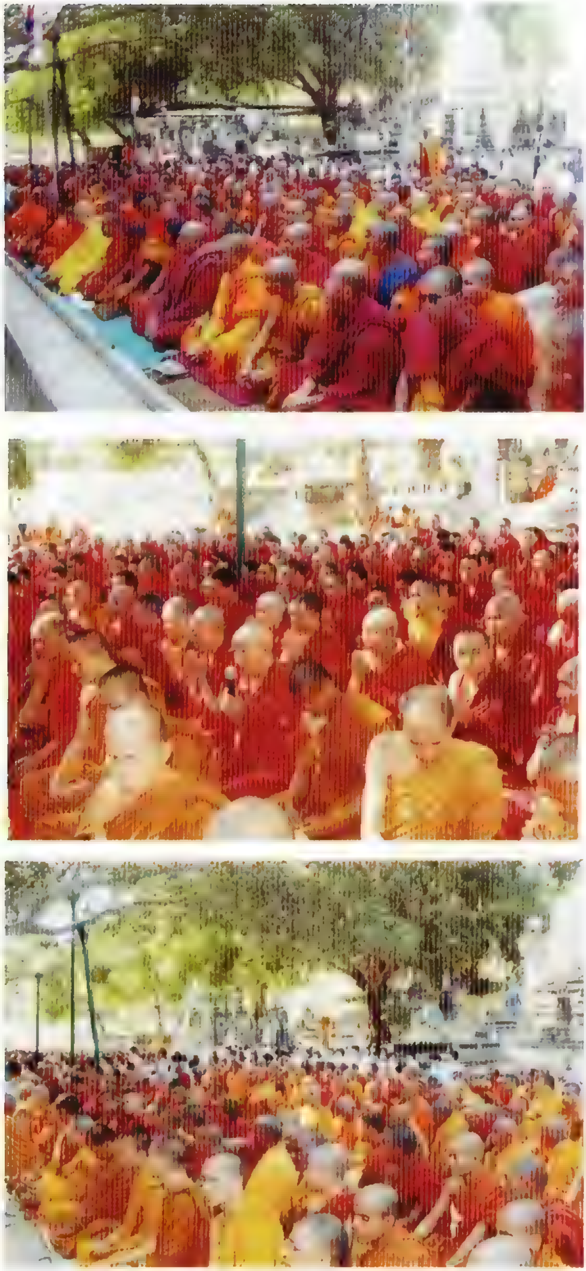
หลวงพ่อพระเทพโพธิวิภาศ
เมตตาร่วมอนุโมทนาบุญ

ท่านพระธัมมวิริโย
ผู้แทนคณะรัฐบาล ประธานสงฆ์
ฝ่ายอินเดีย ร่วมอนุโมทนาบุญ

ครั้งหนึ่งในชีวิต รางวัลแห่งบุญ

คณะสงฆ์นานาชาติร่วมอนุโมทนาบุญ

พระมหาเจดีย์พุทธคยา อนุสรณ์การตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ศูนย์รวมใจของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

องค์เทวดาและเหล่าเทพ
ลงมาปรากฏบูชารอบพระมหาเจดีย์ยามค่ำคืน

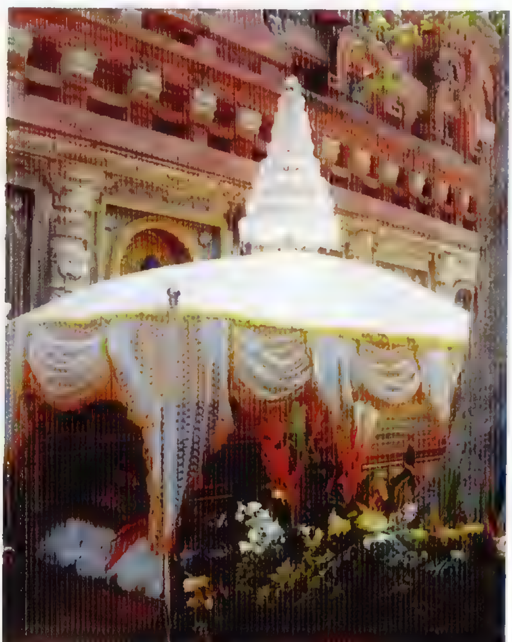
องค์พระมหาเจดีย์ระหว่างบูรณะซ่อมแซม
๒๕๔๘-๒๕๔๙

พระพุทธเมตตาองค์จำลอง ทำด้วยทองคำ
ที่ชาวคณะคุณไพจิตรสร้างถวายพระเจดีย์ พ.ศ. ๒๕๔๙

พระแก้วมรกต และเครื่องบริวาร
สร้างถวายโดย คณะคุณไพจิตรและบริวารกว่า ๒๐๐ ท่าน ปี พ.ศ. ๒๕๔๕

ซุ้มวิหาร สร้างถวายบูชา โดยคณะคุณไพจิตร ๒๕๔๘

กว่าจะมีวันนี้ได้ เพราะท่านทั้งสอง คือพระอาจารย์งาม และพระอาจารย์กฤษดา

ถึงยากเพียงใดไม่เคยหวั่น

ความศรัทธาของชาวพุทธไทย

วิหารบุษบกยามค่ำคืน

บุญใหญ่ทำได้ยากอย่างยิ่ง
มีเฉพาะบุคคลเท่านั้น

คณะสงฆ์ผู้ดูแลพระเจดีย์
ปี ๒๕๔๘-๒๕๔๙

คุณนายไพจิตร นำถวายผ้ากฐิน
ปี พ.ศ. ๒๕๔๙

พระอาจารย์กฤษดาและคณะ ผู้ประสานงานมหาทานบารมี ใต้ร่มพระศรีมหาโพธิ์

โคนต้นพระศรีมหาโพธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง

ต้นพระศรีมหาโพธิ์ เวลา ๑៩.๐๐-๒๑.๐๐ น.
มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พระอาจารย์กฤษดาและคณะ ผู้ประสานงานฝ่ายสงฆ์ ในการทำบุญถวายทานที่องค์พระเจดีย์ทุกครั้ง

พระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ (วิเชียร) นำโยมแม่ผู้บังเกิดเกล้า มาไหว้พระที่พุทธคยา

คุณสุวิมลและญาติมิตร ผู้นำบุญใหญ่ให้เกิดขึ้นที่พุทธคยา

คณะอุบาสก-อุบาสิกา วัดไทยสิริราชคฤห์ ผู้ร่วมจัดพิมพ์

ชาวคณะ A.I.A. คุณปกรณ์ - คุณอุดมพร วณะทอง ร่วมอนุโมทนาบุญ

BUDDHISM IN INDIA

****as abstracted from www.buddhisminindia.com*

"Sometime during the sixth century BC a solitary, wandering ascetic sat to meditate beneath a shady tree, resolving not to rise until he had attained the ultimate knowledge of spiritual enlightenment. Thus began Buddhism, one of the world's great religions and pilgrimage traditions."

THE LORD BUDDHA

It began with the life of Siddhartha Gautama (ca. 563-483 B.C.), a prince from the small Shakya Kingdom located in the foothills of the Himalayas in Nepal. Brought up in luxury, the prince abandoned his home and wandered forth as a religious beggar, searching for the meaning of existence. The stories of his search presuppose the Jain tradition, as Gautama was for a time a practitioner of intense austerity, at one point almost starving himself to death. He decided, however, that self-torture weakened his mind while failing to advance him to enlightenment and therefore turned to a milder style of renunciation and concentrated on advanced meditation techniques. Eventually, under a tree in the forests of Gaya (in modern Bihar), he resolved to stir no farther until he had solved the mystery of existence. Breaking through the final barriers, he achieved the knowledge that he later expressed as the Four Noble Truths: all of life is suffering; the cause of suffering is desire; the end of desire leads to the end of suffering; and the means to end desire is a path of discipline and meditation. Gautama was now the Buddha, or the awakened one, and he spent the remainder of his life traveling about

northeast India converting large numbers of disciples. At the age of eighty, the Buddha achieved his final passing away (parinirvana) and died, leaving a thriving monastic order and a dedicated lay community to continue his work.

BUDDHIST PILGRIMAGE SITES

There are many principal Buddhist pilgrimage sites in India, among them, the four most importants are as follow.

LUMBINI : is the Birthplace of the Lord Buddha, located near the Nepal-India border. This is where Gautam Buddha was born to a royal family in 556 B.C.E. Many auspicious signs accompanied the Buddha's birth, including the sprouting of the bodhi tree.

Three hundred years after the Mahaparinirvana, Emperor Ashoka visited Lumbini and erected a pillar there. This pillar, though broken, still remains at the site. It is known as the Rummendei Pillar after the earlier name of the place (modern name Rupandhei) in Nepal.

Lumbini grove, the sacred site of Lord Buddha's birth is today a small village in Nepal, 27 km from Sonauli on the Indo-Nepal Border.

BODHGAYA : As the place of the Buddha's Enlightenment, Bodhgaya is the spiritual home of Buhddhists. It attracts tens of thousands of believers from all over the world. Bodhgaya, situated near the river Niranjana, is one of the holiest Buddhist pilgrimage centres since it was here that Buddha attained enlightenment under the Bodhi tree at the age of 29 in the town of Bodhgaya in India. After settling under a tree, the Buddha made the resolve not to move until he had achieved enlightenment. After three days and nights of profound meditation this goal was realised. The bodhi tree under which the Buddha sat has been destroyed both intentionally and naturally many times since this time of enlightenment. It has continued to re sprout and is visible today.

The Mahabodhi Temple marks Bodhgaya. The origins of the Temple are unclear. Some claim the Temple could have been built as early as the third century by Ashoka, others claim the Temple was built between the fifth and seventh centuries. A thriving Monastic Order continues in the area today, with three monasteries catering for locals and foreigners alike.

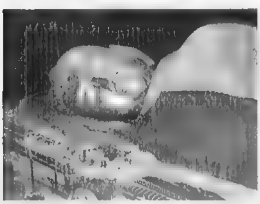
SARNATH : is the holy place in the Ganges Valley of India where the Buddha proclaimed the law of faith. It was here that he taught the keys aspects of Buddhism: ***the four noble truths, the eightfold path and the middle way philosophy.*** The Buddha encouraged followers to avoid extremes of austerity or pleasure. The remains of monasteries dating from the third century B.C.E. to the first century C.E. indicate a thriving monastic community.

KUSHINAGAR : A small dusty town in the eastern part of Uttar Pradesh, Kushinagar is the place where Lord Gautam Buddha breathed his last. The religious significance of Kushinagar can be perceived by the fact that a large number of followers visit this place everyday. This is also the place

where Lord Buddha preached his last sermon and said, / ***"All things must pass. Decay is inherent in all things".***

One of the four major centres of Buddhism along with Lumbini, Bodhgaya and Sarnath, there are many places of religious importance in Kushinagar. Rambhar Stupa is the most important landmark of Kushinagar. The stupa is said to have been built on the same spot where Lord Buddha was cremated in 483 BC. Mahaparinirvana Temple is another important attraction in Kushinagar with a huge statue of Lord Buddha in reclining position. Mathakuar Shrine is the place where Lord Buddha had given his last sermon. There are many modern temples, stupas, and shrines in Kushinagar built by various Buddhist countries. A museum here houses objects found during the excavation of Kushinagar.

THE OTHER PLACES

RAJGIR : The picturesque Rajgir, or Rajagriha as it was known in the past (literally, the abode of kings) is surrounded by the meandering river Banganga and 5 hills.

During the lifetime of the Buddha this was the capital of the powerful Magadhan kingdom, ruled by the virtuous King Bimbisara. The hills and caves surrounding Rajagriha were home to spiritual teachers, ranging from the materialism of the early Charavaka school to the metaphysics of Upanishadic philosophers.

Like many others in search of truth, Prince Siddhartha, after he renounced his royal heritage came to this city to seek the path of vation.

Siddhartha overwhelmed the citizens of Rajagriha with his serenity and grace. Even the king went to meet the ascetic and was amazed to learn that he was a kshatriya of royal descent. Bimbisara offered half his kingdom to Siddhartha but all he received was an assurance that when Siddhartha achieved his goal he would return to Rajagriha.

PATNA : The capital of Bihar, Patna is situated on the southern bank of the holy river Ganges. It is a typical tropical city in the northern Gangetic plains known for being the capital of mighty Magadh and Mauryan empires. The history of the city can be traced back to 2,500 years when it was founded on the confluence of rivers Ganga, Sone, Punpun, and Gandak by the Magadhan king Ajatshatru who named it Pataligram. In the days to come, the city got names such as Kusumpur, Pataliputra, and finally Patna. The glory of Patna started with Mauryan emperor Chandragupta who made Pataliputra his capital from where he ruled on

entire Gangetic plains extending to modern Afghanistan in the west. The city reached it zenith during the reign of Emperor Ashoka, a follower of Buddhism and the first of the great kings of India. Patna also serves as the main gateway to the renowned Buddhist sites such as Bodh Gaya, Nalanda, Rajgir, and Vaishali.

SHRAVASTI : Another of the most commonly visited places of Buddhist pilgrimage is Shravasti. It is here that the Buddha is said to have performed great miracles. One story tells of how on throwing down the seed of a mango, a great mango tree instantly arose. Another story tells of how the Buddha stood in the air, the lower part of his body engulfed in flames, with five hundred jets of water streaming from the top of his body.

SANKASHAYA : In Sankashaya the Buddha descended from the Tushita Heaven. It is said that during the forty-first year of the Buddha's life, he went to the Tushita Heaven to teach Dharma to his mother, who had died shortly after the Buddha's birth. Ashoka later built a Temple on the site. Today, little of the site's glory remains. This is the only important place of Buddhist pilgrimage where no temples, or monasteries exist today.

NALANDA : Nalanda is important both because it was blessed with the presence of the Buddha, and because of the famous monastic university developed there. This university also named Nalanda (meaning 'insatiable in giving') played a central role in the development of Buddhism in India.

Established in the 5th century B.C. it remained a live center of learning till the 12th century A.D. when it was destroyed by the invader Bakhtiar Khilji. Lord Mahavira and the Buddha both taught here for years. Hsuan

Tsang. the Chinese traveler studied here in the 7th century A.D. and there is a monument in his memory. He was one amongst many of those from East and Southeast Asia who came here to study logic, meta-physics, medicine, prose composition and rhetoric. The university of Nalanda offered free educational and residential facilities to as many as 10,000 students and 2000 teachers, for it was supported by a number of villages. Its library, Ratna Sagar, is believed to have contained nine million volumes. It is not surprising, then, that the destruction of this university dealt a crippling blow to Buddhist education in India.

Besides all these places mentioned above, there are other commemorative monuments to the spread in Buddhism in India include Sanchi, Bharhut, Amaravati, and Nagarjunakonda where great Buddhist stupas and Buddhist university sites remain. India also boosts the famous Buddhist Cave Temples, Ajanta, Ellora, Kanheri and Karli located in western India.

The places of Birth and Enlightenment are perhaps the two most important sites of pilgrimage for Buddhists in the world today. These are accompanied by a number of other sites marking the spread of Buddhism throughout the Indian sub-continent.

"Buddhism is a religion of kindness, humanity and equality."

คุณพรเทพและคุณไพจิตร พร้อมครอบครัว ผู้นำหมู่คณะญาติมิตร
สร้างวิหารทองคำบุษบก ถวายพระแท่นวัชรอาสน์
ณ ที่นั่งประทับตรัสรู้ของพระพุทธองค์ พ.ศ. ๒๕๕๐

Wat Thai Sirirajgir, Rajgir-Nalanda Dist, Bihar, India
Tel. 009 91 5422595280, 009 91 5422595057